

Online B2C zmluvy a medzinárodné právo procesné

Abstrakt

Táto rigorózná práca analyzuje zvláštne postavenie spotrebiteľov pri uzatváraní online B2C zmlúv podľa nariadenia Brusel I bis a hľadá odpoveď na otázku, či existuje kompromis medzi širšou ochranou spotrebiteľa a snahou o čo možno najmenšie zaťaženie podnikateľov (obzvlášť malých a stredných podnikateľov pôsobiacich v oblasti elektronického obchodu) a podporou obchodu, vnútorného trhu a ekonomiky v EÚ. V tejto práci je stanovená nasledujúca hypotéza: „Ochrana spotrebiteľa svedčí podpore jednotného digitálneho trhu EÚ.“

Práca je rozdelená na tri časti – obecnú časť, zvláštnu časť a časť *de lege ferenda*.

V prvej teoretickej časti sa práca venuje všeobecným otázkam a vymedzeniu kľúčových pojmov ako internet, elektronické obchodovanie, medzinárodné právo procesné, slabšia strana, spotrebiteľ, právomoc, príslušnosť či domicil a ďalšie súvisiace pojmy a ich špecifiká predovšetkým v prítomnosti medzinárodného rozmeru.

Následne sú rozobrané relevantné právne predpisy dopadajúce na túto problematiku na vnútroštátnej, únijnej a medzinárodnej rovine.

Jadrom práce je druhá zvláštna časť, kde sú detailne analyzované jednotlivé články nariadenia Brusel I bis so zreteľom na online B2C zmluvy. Prvá kapitola tejto časti sa venuje štruktúre súdnej príslušnosti v nariadení Brusel I bis, zvláštna pozornosť sa venuje špeciálnej súdnej príslušnosti a analýze aplikačných kritérií spotrebiteľskej ochrany online v procesných režimoch. Posledné dve kapitoly analyzujú situácie, ktoré môžu vo veciach týkajúcich sa súdnej príslušnosti nastať – prvým prípadom je situácia, kedy medzi stranami nedôjde k voľbe súdu dohodou a druhá situácia je, ak k takej dohode dôjde.

Tretia časť sa zaoberá návrhmi *de lege ferenda*.

Záver potom ponúka zhrnutie a odpoveď na stanovenú hypotézu.

Kľúčové slová:

internet | elektronický obchod | online B2C zmluvy | ochrana slabšej zmluvnej strany | spotrebiteľ | súdna príslušnosť | nariadenie Brusel I bis | dohoda o voľbe súdu